

Subdiaconi titulatorum, per omnia tempora & perpetualiter dictæ Ecclesiæ in divinis deservientium; & sic fuit continuatum per longa & diuturna tempora. Incipientibus vero introitibus ipsius Ecclesiæ diminui ac deteriorari, & vergentibus quasi ad calamitatem vivendi, fuit, nescio quo spiritu instigati, & forsitan subreptitie, vel obreptitie obtentum et provisum ab Apostolica Sede, quod quartus presbyteralis titulus Ecclesiæ prædictæ, citatis citandis, ac visis videndis per R. D. Maphaum Girardum tunc in humanis agentem, auctoritate Apostolica, et per suam definitivam sententiam reintegraretur, ac de novo reduceretur in pristinum, ac crearetur, non obstantibus quibuscumque in contrarium, prout sic factum fuit per dictum R. D. Patriarcham, eo procedente per suam definitivam sententiam, auctoritate Apostolica prædicta, ad reintegrationem et creationem de novo dicti quarti presbyteralis tituli, et ad collationem per eum de eo factam auctoritate ordinaria in personam cujusdam ejus familiaris et domestici, etiam corporali possessione subsecuta, nemine de Capitulo reclamante penitus, nec jura ipsius Capituli occasione prædictorum tuente et defendente, prout de prædictis ex publicis documentis latius constare dicitur, ut in eis, ad quæ in omnibus relatio habeatur; in dispendium maximum victus, ac introituum, et distributionum dicti Plebani, et Titulatorum prædictæ Ecclesiæ.

Modo vero quia incidimus in mala tempora, quibus imminet penuria et caritas vivendi, et quod introitus tam certi, quam incerti dictæ Ecclesiæ sunt magis atque magis attenuati atque diminuti, adeo quod modernus Plebanus et ceteri Titulati dictæ Ecclesiæ.